

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

ความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้า

ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมด้านต่าง ๆ ระหว่างสมาคม
ประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐอินเดีย

อารัมภบท

รัฐบาลแห่งบรูไน ดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา (กัมพูชา) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (อินโดนีเซีย) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) มาเลเซีย สหภาพพม่า (พม่า) สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (ฟิลิปปินส์) สาธารณรัฐสิงคโปร์ (สิงคโปร์) ราชอาณาจักรไทย (ไทย) และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (เวียดนาม) รัฐสมาชิกของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (เรียกรวมกันว่า “อาเซียน” หรือ “กลุ่มรัฐสมาชิกอาเซียน” หรือ เรียกแต่ละรัฐว่า “รัฐสมาชิกอาเซียน”) และสาธารณรัฐอินเดีย (อินเดีย)

ระลึกถึง กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมด้านต่าง ๆ ระหว่างสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐอินเดีย ที่ได้ลงนามโดยหัวหน้ารัฐบาล/ ประมุขรัฐของกลุ่มรัฐสมาชิกอาเซียนและอินเดีย ณ เมืองบาห์ลี อินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม ค.ศ. 2003 (พ.ศ. 2546) และพิธีสารเพื่อแก้ไขกรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมด้านต่าง ๆ ระหว่างสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และอินเดีย ที่ได้ลงนาม ณ [สถานที่] เมื่อวันที่ []

ระลึกต่อไปถึง ข้อ 2 และข้อ 4 ของพิธีสารเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมด้านต่าง ๆ ระหว่างสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และอินเดีย ซึ่งแสดงถึงข้อผูกพันของอาเซียนและอินเดียในอันที่จะจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-อินเดีย ครอบคลุมการค้าสินค้าภายในปี ค.ศ. 2013 (พ.ศ. 2556) สำหรับบรูไน ดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ และไทย และอินเดีย ภายในปี ค.ศ. 2018 (พ.ศ. 2561) สำหรับฟิลิปปินส์และอินเดีย ภายในปี ค.ศ. 2013 (พ.ศ. 2556) สำหรับอินเดียและภายในปี ค.ศ. 2018 (พ.ศ. 2561) สำหรับกัมพูชา สปป.ลาว พม่า และเวียดนาม

เน้นย้ำถึงความสำคัญของการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างเพื่อทำให้แน่ใจว่ากลุ่ม รัฐสมาชิกใหม่ของอาเซียนมีส่วนร่วมในการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและกิจกรรมความร่วมมือระหว่างอาเซียนและอินเดียมากขึ้น

ยืนยันอีกครั้งถึงข้อผูกพันของกลุ่มประเทศภาคีในการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-อินเดีย ในขณะเดียวกันให้มีความยืดหยุ่นแก่กลุ่มประเทศภาคีในการจัดการกับสาขาที่มีความอ่อนไหวตามที่ระบุไว้ในกรอบความตกลง

ได้ตกลงดังต่อไปนี้

ข้อ 1

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงฉบับนี้คำว่า

- (เอ) **เอไอเอฟทีเอ** หมายถึง เขตการค้าเสรีอาเซียน-อินเดียภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมด้านต่าง ๆ ระหว่างสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐอินเดีย
- (บี) **อัตราภาษีศุลกากร เอ็มเอฟเอ็น ที่เรียกเก็บจริง** ให้หมายรวมถึงอัตราภาษีในโควตาและ
 - (หนึ่ง) ในกรณีของกลุ่มรัฐสมาชิกอาเซียน (ซึ่งเป็นสมาชิกของดับบลิวทีโอ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2007 (พ.ศ. 2550) และอินเดีย ให้อ้างอิงถึงอัตราที่เรียกเก็บจริงของตน ณ วันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2007 (พ.ศ. 2550) ยกเว้นผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้เป็นผลิตภัณฑ์พิเศษในตารางข้อผูกพันภาษีตามภาคผนวก 1 และ
 - (สอง) ในกรณีของกลุ่มรัฐสมาชิกอาเซียน (ซึ่งมิได้เป็นสมาชิกของดับบลิวทีโอ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2007 (พ.ศ. 2550) ให้อ้างอิงถึงอัตราที่เรียกเก็บจริงกับอินเดีย ณ วันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2007 (พ.ศ. 2550) ยกเว้นผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้เป็นผลิตภัณฑ์พิเศษในตารางข้อผูกพันภาษีตามภาคผนวก 1
- (ซี) **อาเซียน** หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งประกอบด้วยบรูไน ดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และจะเรียกประเทศสมาชิกในความตกลงฉบับนี้รวมกันว่า กลุ่มรัฐสมาชิกอาเซียน และเรียกแต่ละรัฐว่า รัฐสมาชิกอาเซียน

- (ดี) **กรอบความตกลง** หมายถึง กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมด้านต่าง ๆ ระหว่างสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐอินเดีย ที่ได้ลงนาม ณ เมือง บาหลี อินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม ค.ศ. 2003 (พ.ศ. 2546) ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม
- (อี) **เกณฑ์ 1994** หมายถึง ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. 1994 (พ.ศ.2537) ใน ภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิวทีโอ รวมถึงหมายเหตุและบทบัญญัติเพิ่มเติม
- (เอฟ) **สินค้า** หมายถึง วัสดุ และ/ หรือผลิตภัณฑ์
- (จี) **สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด** หมายถึง สินค้าที่มีคุณสมบัติได้ถิ่นกำเนิดภายใต้ข้อ 7
- (เอช) **กลุ่มรัฐสมาชิกใหม่ของอาเซียน** หมายถึง กัมพูชา สปป. ลาว พม่า และเวียดนาม
- (ไอ) **กลุ่มประเทศภาคี** หมายถึง กลุ่มรัฐสมาชิกอาเซียนและอินเดียรวมกัน
- (เจ) **ประเทศภาคี** หมายถึง รัฐสมาชิกอาเซียนหรืออินเดีย
- (เค) **ดับบลิวทีโอ** หมายถึง องค์การการค้าโลก และ
- (แอล) **ความตกลงดับบลิวทีโอ** หมายถึง ความตกลงมารีราเชกจัดตั้งองค์การการค้าโลก ซึ่งทำ เมื่อวันที่ 15 เมษายน ค.ศ. 1994 (พ.ศ. 2537)

ข้อ 2

ขอบเขต

ให้ความตกลงฉบับนี้ใช้บังคับกับการค้าสินค้าและบรรดาสິงอื่นใดที่ทั้งปวงอันเกี่ยวเนื่องกับการค้าสินค้า ดังกล่าวตามที่ปรากฏในกรอบความตกลง

ข้อ 3

การประติบัติเยี่ยงคนชาติในเรื่องการเก็บภาษีอากรและระเบียบข้อบังคับภายใน

ประเทศภาคีแต่ละฝ่าย จะต้องให้การประติบัติเยี่ยงคนชาติแก่สินค้าของประเทศภาคีอื่น โดยเป็นไปตามข้อ 3 ของแกตต์ 1994 ซึ่งให้ใช้กับความตกลงฉบับนี้ได้โดยอนุโลม

ข้อ 4

การลดและการยกเลิกภาษีศุลกากร

1. เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงฉบับนี้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่าย จะต้องทยอยเปิดเสรี อัตราภาษีศุลกากรเอ็มเอฟเอ็นทีเรียกเก็บจริง เท่าที่จะเป็นไปได้ จากสินค้าที่ได้ดำเนินการกำเนิดของกลุ่มประเทศภาคีอื่น โดยสอดคล้องกับตารางข้อผูกพันภาษีศุลกากรในภาคผนวก 1
2. ไม่มีควมใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะขัดขวางประเทศภาคีใด ๆ จากการเร่งลดและ/ หรือยกเลิก โดยฝ่ายเดียว ในอัตราภาษีศุลกากรเอ็มเอฟเอ็นทีเรียกเก็บจริง จากสินค้าที่ได้ดำเนินการกำเนิดของกลุ่มประเทศภาคีอื่น ที่ระบุไว้ในตารางการลด/ ยกเลิกภาษีศุลกากรในภาคผนวก 1
3. เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในวรรค 1 ข้อผูกพันทั้งหมดที่ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องดำเนินการภายใต้ข้อนี้จะต้องใช้กับประเทศภาคีอื่นทุกประเทศ

ข้อ 5

ความโปร่งใส

ข้อ 10 ของแกตต์ 1994 ให้รวมไว้ในและเป็นส่วนประกอบสำคัญของความตกลงฉบับนี้ได้โดยอนุโลม

ข้อ 6

ค่าธรรมเนียมด้านการจัดการและพิธีการต่างๆ

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายยืนยัน อีกครั้งถึงข้อผูกพันของตนภายใต้ข้อ 8.1 ของแกตต์ 1994

ข้อ 7

กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า

กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ใช้บังคับกับสินค้าที่ อยู่ภายใต้ความตกลงฉบับนี้ได้ระบุไว้ในภาคผนวก 2 และเอกสารแนบท้าย

ข้อ 8

มาตรการที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้อง

(เอ) ไม่จัดให้มีหรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากรใด ๆ แก่การนำเข้าสินค้า จากประเทศ ภาคีอื่นหรือการส่งออกหรือการจำหน่ายเพื่อส่งออกสินค้าใด ๆ ที่มีปลายทางไปยังอาณาเขตของประเทศ ภาคีอื่นในวันแต่การใช้มาตรการดังกล่าวสอดคล้องกับสิทธิและพันธกรณีของตนตามความตกลงฉบับที่โอ หรือตามบทบัญญัติอื่นในความตกลงฉบับนี้และ

(บี) ทำให้มั่นใจในความโปร่งใสของมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากรของตนที่อนุญาตให้กระทำ ได้ภายใต้อนุวรรค (เอ) และในการปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้ความตกลงฉบับที่โออย่างครบถ้วน โดยมุ่งหมายที่จะลดการบิดเบือนทางการค้าที่จะเกิดขึ้นให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

2. กลุ่มประเทศภาคีอื่นยื่นอีกครั้งถึงสิทธิและพันธกรณีภายใต้ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อ การค้าในภาคผนวก 1 เอ ภายใต้ความตกลงฉบับที่โอ และความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับมาตรการ สุขอนามัยและสุขอนามัยพืชในภาคผนวก 1 เอ ภายใต้ความตกลงฉบับที่โอ รวมถึงขั้นตอนการแจ้ง เกี่ยวกับการจัดเตรียมระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเพื่อลดผลกระทบทางลบต่อการค้าตลอดจนเพื่อคุ้มครอง ชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์และพืช

3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดจุดติดต่อเพื่อให้ความมุ่งประสงค์ในการตอบข้อซักถามที่เกี่ยวข้อง กับข้อนี้

ข้อ 9
การแก้ไขการให้ขอลดหย่อน

1. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องไม่ทำให้ขอลดหย่อนใด ๆ ภายใต้อาณัติของฉบับนี้หมดไปหรือเสียหาย เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรในความตกลงฉบับนี้ □
2. ประเทศภาคีใด ๆ อาจเจรจาหรือตกลงกับประเทศภาคีอื่นที่ตนได้ทำขอลดหย่อนด้วยเพื่อขอแก้ไขหรือระงับการให้ขอลดหย่อนที่ตนได้ทำไว้ภายใต้อาณัติของฉบับนี้ในการเจรจาและการตกลงดังกล่าว ซึ่งอาจรวมถึงบทบัญญัติในการปรับเปลี่ยนเพื่อชดเชยด้วยสินค้าอื่น □ กลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องจะต้องลงไว้ซึ่งระดับทั่วไปของขอลดหย่อนต่างตอบแทน และขอลดหย่อนที่เป็นประโยชน์ทางการค้าร่วมกันที่ไม่น้อยไปกว่าที่ได้ให้ไว้ในความตกลงฉบับนี้ก่อนการตกลงดังกล่าว

ข้อ 10
มาตรการปกป้อง

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายซึ่งจะเป็นสมาชิกของดับบลิวทีโอควางไว้ซึ่งสิทธิและพันธกรณีของตนภายใต้ข้อ 19 ของแอกต์ 1994 และความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้องในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลง ดับบลิวทีโอ (ความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง) และข้อ 5 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตรในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิวทีโอ (ความตกลงว่าด้วยการเกษตร) การดำเนินการใด ๆ ตามข้อ 19 ของแอกต์ 1994 และความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง หรือข้อ 5 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตรจะไม่อยู่ภายใต้บังคับของความตกลงว่าด้วยกลไกการระงับข้อพิพาทภายใต้กรอบความตกลง (ความตกลงดีเอสเอ็มอาเซียน-อินเดีย)
2. ประเทศภาคีมีสิทธิใช้มาตรการปกป้องภายใต้ข้อนี้ (มาตรการปกป้องเอไอเอฟทีเอ) ต่อสินค้าภายในช่วงเวลาปรับตัวของสินค้านี้ ทั้งนี้ ช่วงเวลาปรับตัวของสินค้าให้เริ่มตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับและจะสิ้นสุดเมื่อพ้นระยะเวลาห้า (5) ปี นับจากวันที่สิ้นสุดการลด/ การยกเลิกภาษีศุลกากรของสินค้านี้
3. ประเทศภาคีมีอิสระที่จะใช้มาตรการปกป้องเอไอเอฟทีเอ หากมีการนำเข้าสินค้าจากประเทศภาคีอื่นที่ □ ได้ทำขอลดหย่อนทางภาษีศุลกากรสำหรับสินค้านั้นในปริมาณที่เพิ่มขึ้นทั้งในแง่ปริมาณการนำเข้าหรือ โดยการเปรียบเทียบกับการผลิตในประเทศซึ่งเป็นผลจากพันธกรณีของประเทศภาคีนั้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้ □ และภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว ก่อให้เกิดหรือคุกคามที่ ก่อให้เกิด ความเสียหายร้ายแรงอย่างสำคัญต่อ

อุตสาหกรรมภายในของประเทศภาคีผู้นำเข้าซึ่งผลิตสินค้าที่เหมือนกันหรือที่แข่งขันกัน โดยตรงกับสินค้าในอาณาเขตของตน

4. หากมีการใช้มาตรการปกป้องเอไอเอฟทีเอ ประเทศภาคีที่ใช้บังคับมาตรการปกป้องดังกล่าว อาจจะ
- (เอ) ระวังการลดอัตราภาษีศุลกากรใด ๆ ที่จะลดเพิ่มเติม เป็นการชั่วคราวสำหรับสินค้านั้น ภายใต้อัตราภาษีศุลกากรฉบับนี้หรือ
 - (บี) เพิ่มอัตราภาษีศุลกากรของสินค้าที่เกี่ยวข้องไปเป็นระดับที่ไม่เกินกว่าอัตราที่ต่ำกว่าระหว่าง
- (หนึ่ง) อัตราภาษีศุลกากรเอ็มเอฟเอ็น ที่เรียกเก็บจริงกับสินค้านั้นที่มีผลบังคับ ณ เวลาที่ใช้มาตรการ หรือ
- (สอง) อัตราภาษีศุลกากรเอ็มเอฟเอ็น ที่เรียกเก็บจริงกับสินค้านั้นที่มีผลบังคับหนึ่งวันก่อนวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

5. อาจใช้มาตรการปกป้องเอไอเอฟทีเอในระยะเวลาช่วงแรกได้ไม่เกินสาม (3) ปี และอาจขยายระยะเวลาได้ไม่เกินหนึ่ง (1) ปี หากมีการพิจารณาตามกระบวนการที่ยังถึงในวรรค 6 ว่า ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้มาตรการต่อไปเพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายร้ายแรงและเพื่อให้อำนาจการปรับตัว และมีหลักฐานว่าอุตสาหกรรมภายในกำลังปรับตัว โดยไม่คำนึงถึงระยะเวลาของมาตรการปกป้องเอไอเอฟทีเอของสินค้านั้น มาตรการดังกล่าวจะต้องสิ้นสุดลงเมื่อช่วงเวลาการปรับตัวของสินค้านั้น สิ้นสุดลง

6. ในการใช้มาตรการปกป้องเอไอเอฟทีเอ กลุ่มประเทศภาคีจะต้องยอมรับและใช้กฎว่าด้วยการใช้มาตรการปกป้องตามที่กำหนดไว้ภายใต้ความตกลงฉบับลิวทิงว่าด้วยการปกป้องซึ่งรวมถึงมาตรการชั่วคราวโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้ยกเว้นมาตรการการจำกัดปริมาณซึ่งระบุไว้ในข้อ 5 และ 7 รวมถึงข้อ 9 13 และข้อ 14 ของความตกลงว่าด้วยการปกป้อง

7. ห้ามใช้มาตรการปกป้องเอไอเอฟทีเอ กับสินค้าที่ได้ถูกกำหนดในอาณาเขตของประเทศภาคีหนึ่ง ครอบคลุมเท่าที่สัดส่วนของปริมาณการนำเข้ามาในประเทศภาคีผู้นำเข้าของสินค้านั้นไม่เกินร้อยละสาม (3) ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมดของสินค้านั้นจากกลุ่มประเทศภาคี

8. ในการขอการชดเชยภายใต้ข้อ 8 ของความตกลงว่าด้วยการปกป้อง สำหรับมาตรการปกป้องเอไอเอฟทีเอ ประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องต้องขอประสานทำที่กับคณะกรรมการร่วมที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อ 17 เพื่อกำหนดระดับการให้ชดเชยที่เท่าเทียมในสาระสำคัญกับระดับที่มีอยู่ภายใต้ความตกลงฉบับนี้ระหว่าง

ประเทศภาคีที่ใช้มาตรการปกป้องและประเทศภาคีผู้ส่งออกซึ่งจะได้รับผลกระทบจากมาตรการนั้นก่อนการ
ระงับการให้ข้อลดหย่อนที่เข้าเทียมกันใด ๆ กระบวนพิจารณาใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการประสานทำที่ดังกล่าว
จะต้องเสร็จสิ้นภายในเก้าสิบ (90) วันนับจากวันที่เริ่มใช้มาตรการปกป้องเอไอเอฟทีเอ

9. หากไม่สามารถตกลงการชดเชยได้ภายในกรอบเวลาที่กำหนดในวรรค 8 ให้ประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องมี
อิสระที่จะระงับการให้ข้อลดหย่อนทางภาษีศุลกากรภายใต้ความตกลงฉบับนี้เป็นการชั่วคราว โดยต้อง
เท่าเทียมในสาระสำคัญกับมาตรการปกป้องเอไอเอฟทีเอที่ใช้กับสินค้าที่ได้ยื่นคำขอของภาคีที่ใช้
บังคับมาตรการปกป้องเอไอเอฟทีเอ

10. ณ เวลาที่ประเทศภาคีเลิกใช้มาตรการปกป้องเอไอเอฟทีเอ กับสินค้าแล้ว อัตราภาษีศุลกากรของสินค้านั้น
นั้นจะต้องเป็นไปตามตารางลดและยกเลิกภาษีศุลกากรของประเทศภาคีนั้นตามที่กำหนดในภาคผนวก 1
เสมือนว่าไม่มีการใช้มาตรการปกป้อง

11. แม้จะกำหนดไว้ในบทบัญญัติของข้อนี้ ห้ามประเทศภาคีใด ๆ ใช้มาตรการปกป้องเอไอเอฟทีเอ กับ
สินค้าที่ถึงอยู่ระหว่างการใช้มาตรการปกป้องตามข้อ 19 ของภาคตัด 1994 และความตกลงว่าด้วยมาตรการ
ปกป้อง หรือข้อ 5 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตร หากประเทศภาคีเจตนาจะใช้มาตรการปกป้องตามข้อ
19 ของภาคตัด 1994 และความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง หรือข้อ 5 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตรกับ
สินค้าที่ถึงอยู่ระหว่างการใช้มาตรการปกป้องเอไอเอฟทีเอ ประเทศภาคีนั้นจะต้องยกเลิกมาตรการ
ปกป้องของเอไอเอฟทีเอ ก่อนการใช้มาตรการปกป้องตามข้อ 19 ของภาคตัด 1994 และความตกลงว่าด้วย
มาตรการปกป้อง หรือข้อ 5 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตร

12. การติดต่อสื่อสารและการแลกเปลี่ยนเอกสารทางการระหว่างกลุ่มประเทศภาคีและกับคณะกรรมการ
ร่วมซึ่งเกี่ยวข้องกับมาตรการปกป้องของเอไอเอฟทีเอ ทั้งหมดจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรและเป็น
ภาษาอังกฤษ

ข้อ 11

มาตรการเพื่อปกป้องดุลการชำระเงิน

ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้จะถูกตีความ เพื่อขีดขวางประเทศภาคีจากการดำเนินมาตรการใด ๆ เพื่อ
ความมุ่งประสงค์เกี่ยวกับดุลการชำระเงิน ประเทศภาคีที่ใช้มาตรการดังกล่าวจะต้องดำเนินการให้สอดคล้อง
กับเงื่อนไขที่บังคับขึ้นภายใต้ข้อ 12 ของภาคตัด 1994 และความเข้าใจว่าด้วยบทบัญญัติเกี่ยวกับ

ผลการชำระเงินของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. 1994 ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงฉบับลิวทิง

ข้อ 12

ข้อยกเว้นทั่วไป

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายยังคงไว้ซึ่งสิทธิและพันธกรณีของตนภายใต้ข้อ 20 ของเกณฑ์ 1994 ซึ่งจะต้องรวมไว้ในและเป็นส่วนประกอบสำคัญส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้โดยอนุโลม

ข้อ 13

ข้อยกเว้นด้านความมั่นคง

ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้จะถูกตีความ

- (เอ) เพื่อกำหนดให้ภาคีให้ข้อมูลใดๆ ซึ่งตนเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลนั้นจะขัดกับผลประโยชน์ในเรื่องความมั่นคงที่สำคัญของตน
- (บี) เพื่อขีดขวางประเทศภาคีใดจากการดำเนินการใดๆ ซึ่งตนเห็นว่าจำเป็นสำหรับการปกป้องผลประโยชน์ในเรื่องความมั่นคงที่สำคัญของตน ซึ่งรวมถึง แต่ไม่จำกัดเพียง
 - (หนึ่ง) การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับวัสดุที่สามารถแตกตัวทางอะตอมได้หรือวัสดุที่เกิดขึ้นจากวัสดุที่สามารถแตกตัวทางอะตอม
 - (สอง) การดำเนินการเกี่ยวกับการค้าอาวุธ ยุทธภัณฑ์ และเครื่องมือเกี่ยวกับการสงคราม และเกี่ยวกับการค้าสินค้าและวัสดุอื่นซึ่งทำโดยทางตรงหรือทางอ้อมเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดหาให้แก่หน่วยจัดตั้งทางทหาร
 - (สาม) การดำเนินการเพื่อปกป้องสาธารณูปโภคด้านการสื่อสารที่สำคัญจากความพยายามอย่างจงใจที่จะทำให้สาธารณูปโภคดังกล่าวใช้การไม่ได้หรือเสื่อมสภาพลง
 - (สี่) การดำเนินการในยามสงครามหรือกรณีฉุกเฉินอื่นๆ ในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือ
- (ซี) เพื่อขีดขวางประเทศภาคีใดจากการดำเนินการใดๆ ตามพันธกรณีของตนภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติเพื่อการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ข้อ 14

พิธีการศุลกากร

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามที่จะปฏิบัติพิธีการศุลกากรของตนในลักษณะที่ปิดการณั้ได้ สม่้เสมอ และ โปร่งใส
2. โดยยอมรับถึงความสำคัญของการปรับปรุงความโปร่งใสด้านพิธีการศุลกากร เมื่อมีการร้องขอจากผู้มีส่วนได้เสีย ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามให้ข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับพิธีการศุลกากรโดยทันทีและ ถูกต้องเท่าที่เป็นไปได้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามจัดหาไม่เพียงแต่ข้อมูลที่ ได้รับการร้องขอแต่ รวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ซึ่งตนเห็นว่าบุคคลผู้มีส่วน ได้เสียนั้นควรจะได้รับทราบ
3. เพื่อให้การตรวจปล่อยสินค้าที่ซื้อขายระหว่างกลุ่มประเทศภาคีเป็นไปด้วยความรวดเร็ว โดยยอมรับ ถึงบทบาทสำคัญหน่วยงานศุลกากรและความสำคัญของพิธีการศุลกากรในการส่งเสริมการอำนวยความสะดวกทางการค้า ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามที่จะ
 - (เอ) ทำให้พิธีการศุลกากรของตนง่ายขึ้นและ
 - (บี) ปรับปรุงพิธีการศุลกากรของตนในขอบเขตเท่าที่จะทำได้ให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องและแนวการปฏิบัติที่ได้รับการเสนอแนะดังเช่นมาตรฐานและ แนวการปฏิบัติที่จัดทำขึ้นภายใต้การสนับสนุนจากองค์การศุลกากร โลก

ข้อ 15

รัฐบาลส่วนภูมิภาคและรัฐบาลส่วนท้องถิ่น

ในการปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อผูกพันของตนภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้อง ดำเนินมาตรการอันสมควรเท่าที่มีอยู่เพื่อให้แน่ใจในการปฏิบัติของ รัฐบาลของรัฐ ภูมิภาค และท้องถิ่น และหน่วยงานของรัฐภายในอาณาเขตของตน โดยเป็นไปตามบทบัญญัติของข้อ 24.12 ของแกตต์ 1994 และ ความเข้าใจว่าด้วยการตีความข้อ 24 ของแกตต์ 1994

ข้อ 16

ความสัมพันธ์กับความตกลงอื่น

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายยื่นข้อเรียกร้อง อธิปไตยและพันธกรณีของตนต่อประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ภายใต้อำนาจความตกลงฉบับลิวทิงโฮ และความตกลงอื่นซึ่งประเทศภาคีเหล่านี้เป็นสมาชิกอยู่ ประเทศภาคีที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของความตกลงฉบับลิวทิงโฮ จะยอมปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้ ให้สอดคล้องกับข้อผูกพันในการภาคยานุวัติเป็นสมาชิกฉบับลิวทิงโฮ
2. ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะถูกตีความเพื่อลดทอนสิทธิหรือพันธกรณีของประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งต่อประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ภายใต้อำนาจความตกลงฉบับลิวทิงโฮ หรือความตกลงอื่นซึ่งประเทศภาคีเหล่านี้เป็นสมาชิกอยู่
3. ในกรณีที่ความตกลงฉบับนี้ไม่สอดคล้องกับความตกลงอื่น ๆ ซึ่งประเทศภาคีสองประเทศหรือมากกว่าเป็นสมาชิก กลุ่มประเทศภาคีเหล่านี้จะต้องปรึกษาหารือในทันทีเพื่อหาข้อยุติที่พอใจร่วมกัน
4. ความตกลงฉบับนี้จะไม่ใช้บังคับกับความตกลงใด ๆ ระหว่างกลุ่มรัฐสมาชิกอาเซียนหรือความตกลงอื่นใดระหว่างรัฐสมาชิกอาเซียนแต่ละรัฐกับอินเดีย เว้นแต่จะได้ออกเป็นอนุสัญญาอื่นโดยประเทศภาคีในความตกลงฉบับนี้

ข้อ 17

คณะกรรมการร่วม

1. ให้จัดตั้งคณะกรรมการร่วมภายใต้ความตกลงฉบับนี้
2. คณะกรรมการร่วมมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้
 - (เอ) ทบทวนการปฏิบัติตามและการดำเนินการของความตกลงฉบับนี้
 - (บี) จัดส่งรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามและการดำเนินการของความตกลงฉบับนี้ ให้แก่กลุ่มประเทศภาคี
 - (ซี) พิจารณาและเสนอแนะการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ ในความตกลงฉบับนี้แก่กลุ่มประเทศภาคี
 - (ดี) กำกับดูแลและประสานการทำงานของคณะอนุกรรมการทั้งหมดที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้
 - (อี) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กลุ่มประเทศภาคีอาจตกลงกัน

3. คณะกรรมการร่วม
 - (เอ) ประกอบด้วยผู้แทนของกลุ่มประเทศภาคี และ
 - (บี) อาจจัดตั้งคณะอนุกรรมการและมอบหมายความรับผิดชอบของตนให้คณะอนุกรรมการดังกล่าว

4. คณะกรรมการร่วมจะต้องมีการประชุม ณ สถานที่และในเวลา ตามที่กลุ่มประเทศภาคีอาจตกลงกัน

ข้อ 18

การระงับข้อพิพาท

เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงฉบับนี้ ให้ดำเนินการเพื่อยุติข้อพิพาทใด ๆ เกี่ยวกับการตีความ การปฏิบัติตาม หรือการใช้ความตกลงฉบับนี้โดยใช้วิธีพิจารณาและไกล่เกลี่ยตามที่กำหนดไว้ในความตกลงดีเอส เอ็มอาเซียน-อินเดีย

ข้อ 19

การทบทวน

คณะกรรมการร่วมจะต้องประชุมเพื่อทบทวนความตกลงฉบับนี้ภายในหนึ่ง (1) ปีนับจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และหลังจากนั้นทุก ๆ สองปี หรือแล้วแต่ความเหมาะสม เพื่อความมุ่งประสงค์ในการพิจารณามาตรการเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาเอไอเอฟทีเอ รวมทั้งพัฒนากฎเกณฑ์และเจรจาความตกลงในเรื่องที่เกี่ยวข้องตามที่อาจจะตกลงกัน

ข้อ 20

ภาคผนวกและตราสารทางกฎหมายในภายหน้า

1. ภาคผนวกและเอกสารแนบท้ายจะต้องรวมเป็นส่วนประกอบสำคัญส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้

2. กลุ่มประเทศภาคีอาจรับรองตราสารทางกฎหมายในภายหน้า ตามบทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้ ซึ่งรวมถึงตราสารที่เสนอ โดยคณะกรรมการร่วม เมื่อตราสารทางกฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับจะเป็นส่วนประกอบสำคัญส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้

ข้อ 21
การแก้ไขเพิ่มเติม

1. ความตกลงฉบับนี้อาจถูกแก้ไขเพิ่มเติมตามที่กลุ่มประเทศภาคีตกลงร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษร การแก้ไขเพิ่มเติมจะมีผลใช้บังคับภายหลังที่ประเทศภาคีทั้งหมดได้ทำการแจ้งประเทศภาคีอื่น ๆ เป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบถึงการเสร็จสิ้นการดำเนินการตามขั้นตอนภายในของตนเพื่อทำให้การแก้ไขเพิ่มเติมนั้นมีผลใช้บังคับ

2. แม้จะกำหนดไว้ในวรรค 1 การแก้ไขเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับภาคผนวกต่อไปนี้ อาจทำได้โดยการตกลงร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษรของทุกประเทศสมาชิก

(เอ) ภาคผนวก 1 ซึ่งมีเงื่อนไขว่าการแก้ไขเพิ่มเติมจะต้องทำให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมในระบบฮาร์โมนิซ์ และไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีศุลกากรซึ่งใช้กับสินค้าที่ได้อินกำเนิดของประเทศภาคีอื่นตามภาคผนวก 1 และ

(บี) ภาคผนวก 2

ข้อ 22
การเก็บรักษา

สำหรับกลุ่มรัฐสมาชิกอาเซียน ให้เก็บรักษาความตกลงฉบับนี้ไว้กับเลขานุการอาเซียน ซึ่งจะนำส่งสำเนาที่ ๑ ครอบงำต่อให้รัฐสมาชิกอาเซียนแต่ละรัฐต่อไปโดยทันที

ข้อ 23
การมีผลใช้บังคับ

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งประเทศภาคีอื่นทั้งปวง เป็นลายลักษณ์อักษรเมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นตามข้อกำหนดภายใน¹ ของตนที่จำเป็นในการมีผลใช้บังคับของความตกลงฉบับนี้ โดยความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่ ๒ มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) หรือในวันที่รัฐบาลอินเดียและรัฐสมาชิกอาเซียนอย่างน้อยหนึ่ง(1) รัฐได้ทำการแจ้งดังกล่าว

¹ เพื่อให้มีความแน่นอนยิ่งขึ้นคำว่า “ข้อกำหนดภายใน” อาจหมายถึง การได้รับความเห็นชอบของรัฐบาลหรือรัฐสภาตามที่กฎหมายภายในกำหนด

2. ในกรณีที่ประเทศภาคีใดไม่สามารถดำเนินการให้เสร็จสิ้นได้ตามข้อกำหนดภายในเพื่อให้ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ความตกลงฉบับนี้จะต้องมีผลใช้บังคับกับประเทศภาคีนั้นในวันที่ 1 มิถุนายน ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) หรือในวันที่ประเทศภาคีนั้นได้ทำการแจ้งการเสร็จสิ้นดำเนินการตามข้อกำหนดภายในของประเทศตน แล้วแต่วันใดก็ตามที่จะมาถึงก่อน ในกรณีที่ เป็นข้อยกเว้นซึ่งประเทศภาคีไม่สามารถดำเนินการให้เสร็จสิ้นได้ตามข้อกำหนดภายในเพื่อให้ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับภายในวันที่ 1 มิถุนายน ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่ตกลงร่วมกันภายหลังที่ประเทศภาคีนั้นได้แจ้งถึงการเสร็จสิ้นการดำเนินการตามข้อกำหนดภายในของตนต่อประเทศภาคีทั้งปวง

3. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศภาคีที่ได้ทำการแจ้งตามวรรค 2 ประเทศภาคีเหล่านั้นจะต้องผูกพันตามข้อกำหนดและเงื่อนไขเดียวกันของความตกลงฉบับนี้ซึ่งรวมถึงข้อผูกพันเพิ่มเติมที่อาจทำขึ้นโดยประเทศภาคีอื่นภายใต้ความตกลงฉบับนี้ก่อนเวลาที่มีการแจ้งดังกล่าวเสมือนว่าตนได้แจ้งประเทศภาคีอื่นทั้งปวงเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการเสร็จสิ้นการดำเนินการตามข้อกำหนดภายในของตนก่อนวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ 24

การบอกเลิกความตกลง

ความตกลงฉบับนี้ยังคงมีผลใช้บังคับจนกว่าอินเดียหรือกลุ่มรัฐสมาชิกอาเซียนร่วมกันแจ้งด้วยลายลักษณ์อักษรไปยังประเทศภาคีอีกฝ่ายถึงความประสงค์ของตนในการบอกเลิกความตกลง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ความตกลงฉบับนี้สิ้นสุดลง 12 เดือนภายหลังวันที่มีการแจ้งบอกเลิก

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยชอบจากรัฐบาลของประเทศภาคีจึงได้ลงนามในความตกลงฉบับนี้

ทำ ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม ศ.ศ. 2009 (พ.ศ. 2552) และ ณ กรุงเทพมหานคร
เวียดนาม เมื่อ ๑๖ สิงหาคม ศ.ศ. 2009 (พ.ศ. 2552) โดยทำขึ้นเป็นคู่ฉบับเป็นภาษาอังกฤษ

สำหรับรัฐบาลแห่งบรูไน ดารุสซาลาม

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สำหรับรัฐบาลแห่งมาเลเซีย

สำหรับรัฐบาลแห่งสหภาพพม่า

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ตารางข้อมูลพันธภาษี

หมายเหตุคำอธิบาย

1. รายการสินค้าที่ ให้นำมาลดและ/ หรือยกเลิกภาษีศุลกากรภายใต้ภาคผนวกนี้ได้ถูกจำแนกไว้ดังต่อไปนี้

(เอ) กลุ่มสินค้าปกติ

(หนึ่ง) อัตราภาษีศุลกากรเอ็มเอฟเอ็นทีเรียกเก็บจริงของรายการสินค้าที่ จัดไว้ในกลุ่มสินค้าปกติจะต้องถูกลดและยกเลิกตามลำดับให้เป็นไปตามตารางการลดและยกเลิกภาษีศุลกากรดังต่อไปนี้

• กลุ่มสินค้าปกติ 1

วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2013 (พ.ศ. 2556) สำหรับบรูไน ดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ และไทย และอินเดีย

วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2018 (พ.ศ. 2561) สำหรับฟิลิปปินส์ และอินเดีย

วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2013 (พ.ศ. 2556) สำหรับอินเดีย และวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2018 (พ.ศ. 2561) สำหรับกัมพูชา สปป.ลาว พม่า และเวียดนาม

• กลุ่มสินค้าปกติ 2

วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2016 (พ.ศ. 2559) สำหรับบรูไน ดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ และไทย และอินเดีย

วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2019 (พ.ศ. 2562) สำหรับฟิลิปปินส์ และอินเดีย

วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2016 (พ.ศ. 2559) สำหรับอินเดีย และวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2021 (พ.ศ. 2564) สำหรับกัมพูชา สปป.ลาว พม่า และเวียดนาม

(สอง) หากอัตราภาษีศุลกากรเอ็มเอฟเอ็นทีเรียกเก็บจริงมีอัตราร้อยละ 0 จะต้องคงไว้ที่ 0 ร้อยละ 0 ทั้งนี้เมื่ออัตราภาษีศุลกากรเอ็มเอฟเอ็นทีเรียกเก็บจริงลดลงเป็นร้อยละ 0 แล้วจะต้องคงไว้ที่อัตราร้อยละ 0 โดยจะไม่มีประเทศภาคีใดได้รับอนุญาตให้ขึ้นอัตราภาษีศุลกากรสำหรับรายการสินค้าใด ๆ เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่นภายใต้ความตกลงฉบับนี้

(บี) กลุ่มสินค้าอ่อนไหว

(หนึ่ง) อัตราภาษีศุลกากรเอ็มเอฟเอ็นทีเรียกเก็บจริงของสินค้าในกลุ่มสินค้าอ่อนไหว ที่มีอัตราสูงกว่าร้อยละห้า (5) จะต้องลดลงเป็นร้อยละห้า (5) ให้สอดคล้องกับตารางการลดภาษีศุลกากรต่อไปนี้

วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2016 (พ.ศ. 2559) สำหรับบรูไน คารูซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ และไทย และอินเดีย

วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2019 (พ.ศ. 2562) สำหรับฟิลิปปินส์ และอินเดีย

วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2016 (พ.ศ. 2559) สำหรับอินเดีย และวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2021 (พ.ศ. 2564) สำหรับกัมพูชา สปป.ลาว พม่า และเวียดนาม

(สอง) สามารถคงจำนวนสินค้าที่มีอัตราภาษีศุลกากรเอ็มเอฟเอ็นทีเรียกเก็บจริงร้อยละห้า (5) ได้ไม่เกิน 50 รายการ สำหรับรายการส่วนที่เกินจากนั้นจะต้องลดอัตราภาษีศุลกากรเอ็มเอฟเอ็นทีเรียกเก็บจริงให้เหลือร้อยละ 4.5 ณ วันที่ความตกลงมีผลใช้บังคับสำหรับรัฐสมาชิกอาเซียน 6² และห้า (5) ปีหลังจากความตกลงมีผลใช้บังคับ

² สำหรับไทยจะใช้ข้อตกลงพิเศษ

กับกัมพูชา สปป.ลาว พม่า และเวียดนาม อัตราภาษีศุลกากรพิเศษเอไอเอฟทีเอ สำหรับรายการเหล่านี้จะลดลงเป็นร้อยละสี่⁽⁴⁾ โดยสอดคล้องกับวันสิ้นสุดที่ กำหนดไว้ในอนุวรรค (1)

(สาม) จะต้องยกเลิกอัตราภาษีศุลกากรเอ็มเอฟเอ็นทีเรียกเก็บจริงของสินค้าจำนวนร้อยละสี่⁽⁴⁾ ของรายการในกลุ่มสินค้าอ่อนไหว ตามที่ประกาศแต่ละประเทศระบุไว้โดย สมบูรณ์ภายใน

วันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2019 (พ.ศ. 2562) สำหรับบรูไน ดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ 3 และไทย และอินเดีย

วันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2022 (พ.ศ. 2565) สำหรับฟิลิปปินส์ และอินเดีย

วันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2024 (พ.ศ. 2567) สำหรับกัมพูชา สปป.ลาว พม่า และ เวียดนาม

(จ) ผลิตรักษาพิเศษ

(หนึ่ง) ผลิตรักษาพิเศษหมายถึง สินค้า น้ำมันปาล์มดิบและน้ำมันปาล์มสกัด (ซีพีโอ และอาร์ พีโอ ตามลำดับ) กาแฟ ชาดำ และพริกไทยของอินเดีย

(สอง) อัตราภาษีศุลกากรเอ็มเอฟเอ็นทีเรียกเก็บจริงของผลิตรักษาพิเศษจะถูกลดลงตามที่ ระบุไว้ในตารางการลดภาษีดังต่อไปนี้

สินค้า	อัตรา ฐาน	อัตราภาษีศุลกากรพิเศษเอไอเอฟทีเอ										31 ธันวาคม ค.ศ. 2019 (พ.ศ. 2562)
		ภายในวันที่ 1 มกราคม										
		ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553)	ค.ศ. 2011 (พ.ศ. 2554)	ค.ศ. 2012 (พ.ศ. 2555)	ค.ศ. 2013 (พ.ศ. 2556)	ค.ศ. 2014 (พ.ศ. 2557)	ค.ศ. 2015 (พ.ศ. 2558)	ค.ศ. 2016 (พ.ศ. 2559)	ค.ศ. 2017 (พ.ศ. 2560)	ค.ศ. 2018 (พ.ศ. 2561)	ค.ศ. 2019 (พ.ศ. 2562)	
ซีพีโอ	80	76	72	68	64	60	56	52	48	44	40	37.5
อาร์พีโอ	90	86	82	78	74	70	66	62	58	54	50	45
กาแฟ	100	95	90	85	80	75	70	65	60	55	50	45
ชาดำ	100	95	90	85	80	75	70	65	60	55	50	45
พริกไทย	70	68	66	64	62	60	58	56	54	52	51	50

³ รูปแบบการลดภาษีศุลกากรของกลุ่มสินค้าอ่อนไหวจะไม่ใช่กับสิงคโปร์

(สาม) ข้อเสนอใดที่ดีกว่าที่อินเดียให้กับสินค้ามัน/ ไขมันอื่นที่แข็งขึ้นได้ จะต้องเสนอให้กับผลิตภัณฑ์ปาล์มอย่างเหมาะสมด้วย

(สี่) หากอัตราที่เรียกเก็บจริงสำหรับผลิตภัณฑ์ปาล์มดี กว่าอัตราภาษีศุลกากรพิเศษภายใต้เอไอเอฟทีเอ ให้ใช้อัตราที่เรียกเก็บจริงที่ดีกว่า

(ด) บัญชีสินค้าอ่อนไหวสูง⁴

รายการสินค้าที่ กลุ่มประเทศภาคีจัดไว้ในบัญชีสินค้าอ่อนไหว สูง ได้ถูกจำแนกไว้สาม (3) ประเภท ได้แก่

(หนึ่ง) ประเภท 1 การลดอัตราภาษีศุลกากรเอ็มเอฟเอ็นทีเรียกเก็บจริงจนถึงร้อยละ 50

(สอง) ประเภท 2 การลดอัตราภาษีศุลกากรเอ็มเอฟเอ็นทีเรียกเก็บจริงลงร้อยละ 50 และ

(สาม) ประเภท 3 การลดอัตราภาษีศุลกากรเอ็มเอฟเอ็นทีเรียกเก็บจริงลงร้อยละ 25

และจะต้องบรรลุลดภาษีศุลกากรดังกล่าว ภายในวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2019 (พ.ศ. 2562) สำหรับอินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย วันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2022 (พ.ศ. 2565) สำหรับฟิลิปปินส์ และวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2024 (พ.ศ. 2567) สำหรับกัมพูชาและเวียดนาม

(อี) บัญชีสินค้ายกเว้น

บัญชีสินค้ายกเว้นจะต้องมีการทบทวนภาษีศุลกากรประจำปี โดยมีเป้าหมายที่จะปรับปรุงการเข้าสู่ตลาด

2. ภาษีศุลกากรที่เรียกเก็บจริงระหว่างกลุ่มประเทศภาคีจะต้องไม่สูงไปกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในตารางภายใต้ความตกลงฉบับนี้ อย่างไรก็ตาม หากอัตราภาษีศุลกากรเอ็มเอฟเอ็นทีเรียกเก็บจริงดี กว่าอัตราที่ กำหนดไว้ในตาราง จะต้องใช้อัตราภาษีศุลกากรเอ็มเอฟเอ็นทีเรียกเก็บจริงนั้นกับประเทศภาคีทุกประเทศ

3. สำหรับรายการสินค้าที่จัดเก็บภาษีศุลกากรตามสภาพ การลดและ/ หรือยกเลิกภาษีศุลกากรจะเป็นไปตามรูปแบบและกรอบเวลาของสินค้าที่จับแนกประเภทไว้ โดยสัดส่วนการลดภาษีศุลกากรของสินค้าเหล่านี้ จะต้องลดลงเท่ากับสัดส่วนการลดภาษีโดยเฉลี่ยของสินค้าที่จัดเก็บภาษีศุลกากรตามราคาในปีเดียวกัน

⁴ รูปแบบการลดภาษีกลุ่มสินค้าอ่อนไหวสูงไม่ใช้กับบรรณในคารุชชาลาม สปป. ลาว พม่า และสิงคโปร์

4. แม้จะกำหนดไว้ตามตารางภายในภาคผนวกนี้ ไม่มีความใดภายใต้ความตกลงฉบับนี้ จะขัดขวางประเทศภาคีใดจากการเร่งลดภาษีศุลกากรโดยฝ่ายเดียว หรือ โอนย้ายผลิตภัณฑ์หรือรายการสินค้าโดยฝ่ายเดียวจากบัญชีสินค้าอ่อนไหวสูงหรือบัญชีผลิตภัณฑ์พิเศษไปสู่กลุ่มสินค้าอ่อนไหวหรือกลุ่มสินค้าปกติ หรือ โอนย้ายรายการสินค้าจากกลุ่มสินค้าอ่อนไหวไปสู่กลุ่มสินค้าปกติ
5. ประเทศภาคีจะได้รับข้อตกลงหย่อนภาษีศุลกากรที่ประเทศภาคีอีกฝ่ายให้แก่รายการสินค้าตามที่ ระบุ และใช้บังคับตามตารางการลด/ ยกเลิกภาษีศุลกากรภายใต้ภาคผนวกนี้ ร่วมกับการดำเนินการและเงื่อนไขที่ ระบุในเรื่องนั้น ควบคู่กันที่ประเทศภาคีนั้น ยึดมั่นกับข้อผูกพันของตนตามที่ตกลงสำหรับการลด/ ยกเลิกภาษีศุลกากรของสินค้านั้น
6. อัตราภาษีศุลกากรที่ ระบุไว้ในตารางของภาคผนวกนี้เป็นเพียงการแสดงระดับอัตราภาษีศุลกากรพิเศษ เอไอเอฟทีเอที่ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายใช้กับรายการสินค้าที่ เกี่ยวข้องตามปีที่ตั้งดำเนินการ และมีได้ขัดขวางประเทศภาคีใดจากการเร่งลดหรือยกเลิกภาษีศุลกากรของตนโดยฝ่ายเดียวในเวลาใด ๆ ก็ได้
7. สำหรับประเทศภาคีที่ ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับหลังจากวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) ประเทศภาคีนั้นจะต้องดำเนินการลดหรือยกเลิกภาษีศุลกากรเริ่มแรกตามระดับที่ ระบุไว้ในตารางข้อผูกพันภายในปีที่ ความตกลงมีผลใช้บังคับกับประเทศภาคีนั้น

ตารางข้อมูลพื้นที่

บัญชีเอ

บรูไนดารุสซาลาม

กัมพูชา

อินเดีย

อินโดนีเซีย

สปป. ลาว

มาเลเซีย

พม่า

สิงคโปร์

ไทย

เวียดนาม

บัญชีบี

อินเดีย

ฟิลิปปินส์